

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 10/2021
25.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Биљане Синановић, Дубравке Дамјановић и Драгомира Милојевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у прекршајном поступку окривљеног АА, због прекршаја из члана 331. став 1. тачка 54. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 119/21 од 08.03.2021. године поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Смедереву 06 Пр 7517/20 од 14.12.2020. године и Прекршајног апелационог суда у Београду Прж 25739/20 од 29.12.2020. године, у седници већа одржаној дана 25.03.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 119/21 од 08.03.2021. године, као **ОСНОВАН** и **УТВРЂУЈЕ** да је правноснажним пресудама Прекршајног суда у Смедереву 06 Пр 7517/20 од 14.12.2020. године и Прекршајног апелационог суда у Београду Прж 25739/20 од 29.12.2020. године, учињена повреда материјалног прекршајног права из члана 265. став 1. тачка 4. Закона о прекршајима, у корист окривљеног АА.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Смедереву 06 Пр 7517/20 од 14.12.2020. године окривљени АА ослобођен је од одговорности да је учинио прекршај из члана 331. став 1. тачка 54. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и одлучено је да трошкови прекршајног поступка падају не терет суда.

Пресудом Прекршајног апелационог суда у Београду Прж 25739/20 од 29.12.2020. године одбијена је као неоснована жалба подносиоца захтева за покретање прекршајног поступка Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Дирекција полиције, Полицијска управа за град Београд, СПИ за државне путеве Београд и првостепена пресуда, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је Републички јавни тужилац под бројем Птз 119/21 од 08.03.2021. године због повреде

материјалног прекршајног права из члана 265. став 1. тачка 4. и битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3. Закона о прекршајима са предлогом да Врховни касациони суд уважи поднети захтев као основан и утврди да је правноснажним побијаним пресудама, повређен закон у корист окривљеног.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој је, у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима обавестио Републичког јавног тужиоца, који седници није присуствовао, на којој је размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Врховни касациони суд налази да се основано захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је првостепени суд тиме што је донео пресуду којом је окривљеног ослободио од одговорности да је извршио прекршај из члана 331. став 1. тачка 54. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, применом члана 250. став 1. тачка 3. Закона о прекршајима, налазећи да није доказано да је окривљени учинио предметни прекршај, повредио материјално прекршајно право у смислу члана 265. став 1. тачка 4. Закона о прекршајима, у корист окривљеног АА.

Чланом 250. став 1. тачка 3. Закона о прекршајима прописано је да ће пресуду којом се окривљени ослобађа одговорности суд донети ако није доказано да је окривљени учинио прекршај за који је против њега поднет захтев за покретање прекршајног поступка.

Чланом 265. став 1. тачка 4. Закона о прекршајима прописано је да повреда материјалног прекршајног права постоји ако је у погледу прекршаја који је предмет захтева за покретање прекршајног поступка примењен закон или други пропис који се не може применити.

Чланом 331. став 1. тачка 54. Закона о безбедности саобраћаја на путевима прописано је да ће се за прекршај казнити лице под дејством психоактивних супстанци, које поступи супротно одредби члана 187. став 2. и 6. истог закона.

Чланом 187. став 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима прописано је да возач не сме да управља возилом у саобраћају на путу, нити да почне да управља возилом, ако је под дејством алкохола и/или психоактивних супстанци, док је ставом 6. истог члана прописано да је под дејством психоактивних супстанци лице за које се испитивањем помоћу одговарајућих средстава и метода (тест за утврђивање присуства психоактивних супстанци и др.) утврди присуство ових супстанци у организму.

Из списка предмета произилази да је дрога тест апаратом 5000 употребљеним дана 13.12.2020. године у 17:46 часова утврђено да је окривљени позитиван на опијате, а из Извештаја о извршеном одређивању присуства наркотика у урину Опште болнице „Свети

Лука“ Смедерево, Одељења за лабораторијску дијагностику број 44 од 13.12.2020. године утврђено да урин АА садржи 1689,0 нг/мл опијата, док је прва позитивна вредност 2000.

Из списка предмета даље произилази да је првостепени суд окривљеног, на основу члана 250. став 1. тачка 3. Закона о прекршајима, ослободио одговорности да је у време и на месту, ближе описаном у изреци пресуде, управљао путничким возилом регистарске ознаке ..., марке „...“, под дејством психоактивних супстанци (опијати), јер није доказано да је учинио прекршај из члана 331. став 1. тачка 54. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Врховни касациони суд налази да је овакав став првостепеног суда, који је потврђен одлуком другостепеног суда, погрешан, на шта се основано указује захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Ово стога, што из напред цитираних прописа - одредби члана 331. став 1. тачка 54) Закона о безбедности саобраћаја на путевима и члана 187. став 2. и 4. истог закона, произилази да је кажњиво само присуство психоактивних супстанци у организму возача и да није прописана гранична вредност психоактивних супстанци до којих је дозвољено да возач може да управља или почне да управља возилом у саобраћају, па је по оцени Врховног касационог суда, првостепени суд, код очигледних доказа да је окривљени својим поступањем остварио обележје прекршаја погрешно применио одредбе које прописују разлоге због којих се ослобађа одговорности и то одредбу члана 250. став 1. тачка 3. Закона о прекршајима.

Поред наведеног, по налажењу Врховног касационог суда, основано Републички јавни тужилац истиче да су побијане пресуде, у односу на које је поднет захтев за заштиту законитости донете и уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3. Закона о прекршајима, јер су разлози о одлучној чињеници – да ли је окривљени управљао возилом под дејством психоактивних супстанци – опијата, потуно нејасни.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца као основан и будући да је захтев поднет на штету окривљеног, одлучио као у изреци ове пресуде, на основу члана 287. став 4. и члана 288. став 1. Закона о прекршајима, тако што је утврдио да је правноснажним пресудама Прекршајног суда у Смедереву 06 Пр 7517/20 од 14.12.2020. године и Прекршајног апелационог суда у Београду Прж 25739/20 од 29.12.2020. године првостепени суд повредио материјално прекршајно право из члана 265. став 1. тачка 4. Закона о прекршајима, у корист окривљеног АА, не дирајући у правноснажност одлука против којих је захтев за заштиту законитости подигнут.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић, с.р.

Председник већа-судија
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић